

Димчо Дебелянов

Светла вяра

За старий свят настават сетни дни;
разкъсват се верига след верига –
и над самите му развалини
на правдата олтарът се въздига.

Отлита непрогледна тъмнина,
огрява слънце сънни небосклони.
И гордо вее своите знамена
безбройна рат, безбройни легиони.

В очите утренни лъчи горят,
не ги смущава страх от тъмни срещи,
че пред сдружената им сила мрат
нагнет и мъка сенките зловещи.

Намериха те търсения брод
и виждат бряг във пурпурна позлата...
О, светла вяра в новия живот,
как сгряваш и повдигаш ти сърцата!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6151>]